

Sygn. akt IC 197/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 marca 2015 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Marzena Studzińska

Protokolant: Natalia Stokłosa

po rozpoznaniu w dniu 4 marca 2015 roku w Kłodzku

na rozprawie

sprawy z powództwa M. P.

przeciwko (...) SA z siedzibą w W.

o zapłatę 16 000 zł

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 2 417 (dwa tysiące czterysta siedemnaście) zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. nie uiszczone koszty sądowe zalicza na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt I C 197/13

UZASADNIENIE

Powód M. P. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 16.000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu, ustalenie odpowiedzialności strony pozwanej za skutki wypadku z dnia 4 sierpnia 2011 roku, które mogą ujawnić się w przyszłości oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przypisanych w wysokości podwójnej stawki minimalnej. W uzasadnieniu pozwu wskazał, iż w dniu 4 sierpnia 2011 roku jadąc rowerem wzdłuż ulicy (...) w K. został potrącony przez włączający się do ruchu samochód N. (...), wskutek czego doznał on szeregu obrażeń ciała, w tym bardzo bolesnych stłuczeń kończyn górnych, pośladek, otarć krwiaków, a przede wszystkim urazu kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego kręgosłupa.

Powód podał, że zgłosił roszczenie stronie pozwanej, która w toku postępowania likwidacyjnego przyznała na jego rzecz kwotę 4.000 zł tytułem zadośćuczynienia, uznając swoją odpowiedzialność co do zasady. Wskazał również, że kwota ta została podwyższona w wyniku zawarcia ugody przez strony procesu. Powód podniósł, że październiku 2012 roku okazało się, że konieczna będzie interwencja chirurgiczna celem zapobieżenia jego trwałemu inwalidztwu oraz w celu znacznego ograniczenia ruchomości z powodu dolegliwości bólowych kręgosłupa. Wobec tego pismem z 1 lutego 2013 roku powód złożył stosowne oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych zawartej ze stroną pozwaną ugody, uzasadniając swoją decyzję i wzywając stronę pozwaną do ponownego rozważenia roszczeń powoda, twierdząc, że dotychczas wypłacona przez pozwaną kwota jest zbyt niska i nie spełnia funkcji kompensacyjnej, bowiem nie odzwierciedla zakresu cierpień fizycznych oraz psychicznych, związanych z doznanymi urazami.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana (...) S.A. z siedzibą w W. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych oraz zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. W uzasadnieniu podniosła zarzut powagi rzeczy ugodzonej. Podała, że strony procesu zawarły 2 kwietnia 2012 roku ugode pozasądową, na mocy której strona pozwana zobowiązała się wypłacić powodowi jako naprawienie szkody będącej następstwem wypadku komunikacyjnego z dnia 4 sierpnia 2011 roku łącznie kwotę 14 136,35 zł tytułem odszkodowania i zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Wskazała również, że powód przyjął oferowaną mu kwotę i uznał, że zaspokaja ona w całości jego roszczenia tytułem zadośćuczynienia i odszkodowania i zrzeka się wszelkich roszczeń w przeszłości. Strona pozwana podała, że ugoda została zawarta 9 miesięcy po wypadku, w którym uczestniczył powód oraz po przedłożeniu dokumentacji z jego leczenia. Niezależnie od powyższego strona pozwana zarzuciła, że wskazywana przez powoda konieczność interwencji chirurgicznej jest związana z leczeniem zmian zwyrodnieniowych, a nie skutków wypadku.

W dalszych pismach procesowych strony procesu podtrzymały swoje stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 4 sierpnia 2011 roku powód, jadąc rowerem wzdłuż ulicy (...) w K., został potrącony przez włączający się do ruchu samochód N. (...).

Sprawcę wypadku i stronę pozwaną łączyła umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, obowiązująca w chwili wyżej opisanego wypadku.

/bezsporne/

Na skutek wypadku, któremu powód uległ w dniu 4 sierpnia 2011 roku, doznał on urazu kręgosłupa, stłuczenia pośladków i uda prawego, bez utraty przytomności.

Wypadek komunikacyjny z dnia 4 sierpnia 2011 roku, w którym uczestniczył powód skutkuje do chwili obecnej bólami kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego. Dolegliwości te szczególnie nasilają się przy zmianach pogodowych, wysiłku fizycznym i zmuszają go do przyjmowania leków przeciwbólowych. W przyszłości wskazana będzie kontynuacja leczenia usprawniającego.

U powoda istniały przed wypadkiem i istnieją nadal zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne wielopoziomowe w odcinku szyjnym i lędźwiowo-krzyżowym kręgosłupa. Uraz był ujemnym obciążeniem i spowodował nasilenie istniejących dolegliwości. Przebyte leczenie operacyjne powoda nie jest związane z urazem z dnia 4 sierpnia 2011 roku, a tylko istniejącymi wcześniej zmianami zwyrodnieniowo-dyskopatycznymi wielopoziomowymi i nałożonym na nie urazem.

Kwestia leczenia operacyjnego powoda była rozważana już wcześniej, przed wypadkiem.

W obecnym stanie uszczerbek na zdrowiu powoda w związku z wypadkiem z dnia 4 sierpnia 2011 roku wynosi 8 %.

/ **dowód:** opinia biegłych sądowych z zakresu neurochirurgii H. A. oraz ortopedii i traumatologii M. J. z 27 marca 2014 roku, k. 115-118; przesłuchanie stron – zeznania powoda, k. 72-73/

Powód zgłosił roszczenie stronie pozwanej za pośrednictwem pełnomocnika - (...) - który w toku postępowania likwidacyjnego wystąpił z propozycją zawarcia ugody. W dniu 2 kwietnia 2012 roku pełnomocnik powoda i strona pozwana zawarli ugode pozasądową, na mocy której strona pozwana zobowiązała się wypłacić powodowi jako naprawienie szkody będącej następstwem wypadku komunikacyjnego z dnia 4 sierpnia 2011 roku łącznie kwotę 14.136,35 zł tytułem odszkodowania i zadośćuczynienia za doznaną krzywdę przy uwzględnieniu wcześniejszych wypłat z tego tytułu. Zgodnie z treścią ugody powód przyjął tą kwotę uznając, że zaspokaja ona całkowicie jej roszczenie i zrzekł się wszelkich roszczeń w przyszłości. Po zawarciu ugody powód jej nie kwestionował.

/ **dowód:** ugoda z 2 kwietnia 2012 roku, k. 11; pełnomocnictwa powoda udzielone A. S. k. 100/

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu.

Zgodnie z przepisem art. 822 § 1 i 2 kc, przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia.

Poza sporem było, że sprawca wypadku z udziałem powoda, ubezpieczony był u strony pozwanej od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za skutki wypadków, a wypadek miał miejsce w okresie ubezpieczenia.

Wskazać należy, iż w dniu 4 sierpnia 2011 roku powód, jadąc rowerem wzdłuż ulicy (...) w K., został potrącony przez włączający się do ruchu samochód N. (...). Strona pozwana nie kwestionowała okoliczności zdarzenia oraz przyjęła odpowiedzialność z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia posiadacza pojazdu mechanicznego - sprawcy wypadku komunikacyjnego - za skutki wypadku, przeprowadzając postępowanie likwidacyjne oraz wypłacając powodowi łącznie kwotę 14 136,35 zł tytułem odszkodowania i zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Wypłata tej kwoty nastąpiła w wyniku zawarcia przez strony procesu ugody pozasądowej w dniu 2 kwietnia 2012, zgodnie z którą powód przyjął ugodzoną kwotę uznając, że zaspokaja ona całkowicie jego roszczenie z tytułu wypadku z dnia 4 sierpnia 2011 roku i rzekł się wszelkich roszczeń w przyszłości, zaś po zawarciu ugody jej nie kwestionował.

Zgodnie z art. 917 k.c. istotą i celem ugody jest czynienie sobie wzajemnie ustępstw w zakresie oczekiwanych rezultatów stosunku prawnego, likwidacja konfliktu na drodze kompromisu, bez konieczności odwoływania się np. do Sądu oraz uchylenie sporu już istniejącego lub mogącego powstać w przyszłości. Zatem obiektywna ocena, czy każda ze stron rzeczywiście poniosła uszczerbek i czy ustępstwa są ekwiwalentne, nie ma wpływu na ważność ugody pozasądowej skoro strony zrezygnowały z oddania sprawy pod osąd sądu powszechnego. Dlatego też podnoszone przez pełnomocnika powoda zarzuty w przedmiocie ważności zawartej ugody nie mają żadnego znaczenia w okolicznościach niniejszej sprawy, a tym bardziej nie ma podstaw do przyjęcia nieważności ugody zawartej przez strony dnia 2 kwietnia 2012 np. przez wzgląd na zasady współzycia społecznego, czy też z powodu błędu, gdyż jest to bezsporne, powód zlecił profesjonalnemu pełnomocnikowi, zajmującemu się m. in. likwidacjami szkód i dochodzeniem odszkodowań – (...) w K. dochodzenie od ubezpieczyciela sprawcy szkody roszczeń z tytułu zdarzenia z dnia 4 sierpnia 2011 roku i powyższe pełnomocnictwo obejmowało również zgodę na zawarcie ugody w przedmiocie wysokości odszkodowania.

W związku z powyższym zarzuty powoda, iż podpisanie ugody było ze strony pozwanego zamierzeniem celowym i mającym na celu uniknięcie w przyszłości odpowiedzialności za skutki wypadku z dnia 24 sierpnia 2011 roku są bezpodstawne. Przed zawarciem ugody stronom procesu znana była dokumentacja medyczna znajdująca się w aktach szkodowych strony pozwanej. W dacie zawarcia ugody obu stronom znane były skutki wypadku, zakres i rodzaj doznanych przez powoda obrażeń i niewątpliwie też powód miał świadomość stanu swojego zdrowia. Dodać należy, iż ugoda została zawarta osiem miesięcy po wypadku, w którym uczestniczył powód i po złożeniu przez pełnej dokumentacji medycznej, w której powód powoływał się m.in. na urazu kręgosłupa, stłuczenia pośladków i uda prawego, bez utraty przytomności. Zatem nie można uznać za zasadne twierdzenia pełnomocnika powoda, że zawierając ugodę powód działał pod wpływem błędu.

W związku z powyższym uznać należy, że ustępstwa jakie strony poczyniły w zakresie wysokości roszczenia powoda związanego z wypadkiem z dnia 4 sierpnia 2011 roku mieściły się w granicach ich wzajemnego kompromisu, nie były też sprzeczne z prawem ani z zasadami współzycia społecznego. Natomiast zarzuty co do części ugody, w zakresie zrzeczenia się przez powoda wszelkich roszczeń w przyszłości są również bezpodstawne, gdyż, co sądowi wiadomo z urzędu, takie klauzule stosowane są powszechnie przy zawieraniu ugód, w celu uchylenia niepewności co do roszczeń wynikających z istniejącego między stronami stosunku prawnego i wobec tego brak podstaw do twierdzenia, że ugoda jest wyłącznie w interesie strony pozwanej.

W przedmiotowej sprawie powód domagał się dalszego zadośćuczynienia od strony pozwanej za szkodę w postaci pogorszenia stanu zdrowia i konieczność interwencji chirurgicznej celem zapobieżenia trwałemu inwalidztwu powoda. Z opinii biegłych sądowych z zakresu neurologii H. A. i ortopedii-traumatologii M. J. z dnia 27 marca 2014 roku jednoznacznie wynika, iż przebyte leczenie operacyjne powoda nie jest związane z urazem z dnia 4 sierpnia 2011 roku, a tylko istniejącymi wcześniej zmianami zwyrodnieniowo-dyskopatycznymi wielopoziomowymi i nałożonym na nie urazem. Ponadto kwestia leczenia operacyjnego powoda była rozważana już wcześniej, przed wypadkiem. Zatem wiązanie leczenia operacyjnego powoda z wypadkiem z 4 sierpnia 2011 roku byłoby niezgodne ze stanem faktycznym. Zarzuty powoda, że wypadek komunikacyjny doprowadził do konieczności jego leczenia operacyjnego - w świetle ww. opinii - są bezzasadne. Nadto pełnomocnik powoda nie kwestionował opinii w/w biegłych i nie zgłosił wniosku o dopuszczenie dowodu z innych biegłych - neurochirurga i ortopedy/traumatologa - celem ewentualnej weryfikacji skutków wypadku powódki z dnia 4 sierpnia 2011 roku, zaś ciężar dowodu, zgodnie z przepisem art. 6 k.c. spoczywał na powodzie.

Powód nie wykazał również, iż zaburzenia w postaci stanów depresyjnych oraz urazu psychicznego w postaci lęku sytuacyjnego związanego z jazdą rowerem wystąpiły u niego w związku z wypadkiem z dnia 4 sierpnia 2011 roku. Zaburzenia te pojawiły się u powoda dopiero kilka miesięcy po wypadku. Biorąc powyższe pod uwagę Sąd oddalił wniosek powoda o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu psychiatrii.

Wobec powyższego, mając na uwadze całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego, Sąd przyjął, iż po zawarciu przez strony ugody nie ujawniły się żadne nowe dolegliwości u powoda związane przyczynowo z wypadkiem z dnia 4 sierpnia 2011 roku, które nie były brane pod uwagę przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia w ugodzie z dnia 2 kwietnia 2012 roku. Sąd ustalił także, że ugodzone przez strony zadośćuczynienie w okolicznościach niniejszej sprawy, przy uwzględnieniu uszczerbku na zdrowiu powoda związanego z wypadkiem, a określonego w opinii biegłych z zakresu neurologii H. A. i ortopedii-traumatologii M. J. na 8 %, nie jest rażąco niskie w stosunku do cierpień powoda związanych z przedmiotowym wypadkiem.

W tym stanie rzeczy powództwo podlegało oddaleniu również w zakresie ustalenia odpowiedzialności strony pozwanej za skutki wypadku z dnia 4 sierpnia 2011 roku, które mogą ujawnić się w przyszłości.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w związku z § 2 ust. 1 i 2, § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, uwzględniając koszty do kwoty 2417 zł obejmujące kwotę 2400 zł kosztów zastępstwa i kwotę 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Orzeczenie w pkt III wyroku oparto na przepisach art. 113 ust. 2 w zw. z art. 110 powołanej ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 100 kpc.